אל-חטיב: הוד מעלתו השייח' מג'יד בן סלימאן אל-ראסי, שאלוהים ישמור עליו

נושא הדרשה: אמונה בגורל

דוא"ל: ofeearasla@gmail.com

https://t.me/Jumah_sermons_hebrew

לאמונה בגזרה המוקדמת - כפי שנאמר בקוראן ובסונה

אחד המבטלים של האסלאם: קסם

ומתוך זה חליפין וחסד, אז מי שעושה או מסתפק בזה הוא כופר

לסתור את שישי:

האימאם מוחמד בן עבד אל-והאב, אלוהים ירחם עליו, אמרמי לועג למשהו מדת השליח, יברך אותו אלוהים ויתן לו שלום, או שכרו או עונשו; כופר, והראיה היא אמירתו: ואם תשאל אותם ודאי יאמרו: היינו רק משוחחים ומשחקים. אמור: "האם אתה לועג לאללה וסימניו ושליחוסליחה, אתה. כופרת אחרי אמונתך." אט-טובה

ההסבר:

הסוגיה הראשונה: משמעות הלעג והראיה לחוסר האמון של בעליו:

לעג: זה גנאי ולעג ה', יהי רצון ויתעלה, או גנאי ולעג של השליח, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, או לעג למשהו מהדת והלעג שב

ויאמר הקב"ה: ברוך שגילה את הקריטריון לעבדו, שיהיה מזהיר לעולמותאל-פורקן: א

בסמכותו של אבו חוריירה - יהי רצון ה' בו - ששליח ה' - עליו תפילת ה' ושלום - אמר: הועדפתי על פני הנביאים בשישה: ניתנו לי מילים מקיפות, ו ניצחתי באימה, והשלל עשה לי חוקי, ונעשתה לי הארץ לטהרה ולמקום פולחן, ונשלחתי לכל הבריאה, והנביאים חתמו אותי עמימסופר ב: מוסלמי, ובדומה לשני הסאהים מהחדית' של ג'אבר בן עבדאללה - ישמח אלוהים מהם -.

בסמכותו של אבן מסעוד - יהי רצון ה' עמו - שליח ה' - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - מתח לנו קו, ואז אמר: זו דרכו של אלוהיסואז הוא. צייר קווים מימינו ומשמאלו, ואז הוא אמר: אלו נתיבים נפרדים, על כל אחד מהם נתיב, שטן קורא אליו, ואז הוא קרא: כדי שתשמר מפני הרע אל-אנעם: זה נכלל על ידי אחמד, אבו דאוד ואל-חכים, והוא אמר: "שרשרת ההעברה היא אותנטית." לכל חסיד של משהו אחר מלבד חוק מוחמד - יהי רצון שלום וברכות אללה יהי עליו ה' יתברך וייתן לו שלום - הוא סטה מדרך הישר ומדרך הישר.

בסמכותו של ג'ביר בן עבדאללה - יהי רצון ה' בשניהם - שעומר בן אלח'טאב - יהי רצון ה' עמו - בא אל הנביא יהי רצון ה' ושלום עליו - עם ספר שהיה בוא אליו מכמה מאנשי הספר. הנאום! במי שנשמתי בידו הבאתי לך לבן וטהור. אל תשאל אותם על שום דבר והם אומרים לך דבר אמת ואתה מכחיש. זה, או שקר ואתה נותן בו צדקה. על ידי מי שבידו נשמתי, אם מוסא - יהי רצון ה' ושלום עליו - היה בחיים, הוא יכול היה ללכת אחרי." מסופר על ידי אחמד.

והחדית' הזה הוא טקסט בהסבר המבטל הזה ושאף אחד מבני העם לא יכול לסטות מחוקי מחמד - יברך אותו ה' ויתן לו שלום -, והראיה בהסבר כלליות המסר של מוחמד ושאין איש. יכולים לסטות ממנו רבים.

החוקרים מסכימים פה אחד שמי שמכחיש כל אחד מהפסיקות בקוראן או את הסונה המבוססת והידועה על בסיס הכרח, כגון מתיר את מה שאסר ה' הכל יכול, הרי הוא כופר.

שייח אל-איסלאם אבן תימיה - ירחם ה' עליו - אמר: "ההסבר לכך הוא שמי שמבצע גילוי עריות תוך שהוא רואה זאת כחוק הוא כופר בהסכמה, שכן מי שאינו מאמין בקוראן הוא האחד. הרואה בזה כדין." ראה אלסרים אלמסלול

אם יהודי אמר לנו שהוא מקיים את תורת משה - עליו השלום - או נוצרי שהוא מקיים את תורת ישוע - עליו השלום - ושכמו שספרך הקוראן הוא התגלות מאלוהים הקב"ה, כך ספרנו, היינו אומרים לו, אדרבא אתה חייב לנהוג בתורת מחמד - ה' יתברך וישן לו שלום - ולא תוכל לצאת. ברשות אבו חוריירה - ישמח ה' עמו. - שהנביא - יהי רצון ושלום ה' עליו - אמר: בידו שבידו נשמתו של מוחמד, איש מהעם הזה, יהודי או נוצרי, לא שומע עלי ואז מת מבלי להאמין במה שאני נשלח עם אלא שהוא היה אחד מאנשי הגיהנום." מסופר על ידי מוסלמי.

ומי שמאמין בדין מחמד - יתברך ה' ויתן לו שלום - נדרש להאמין בכללות המסר שלו ומה שיש בו מצווים ואיסורים, ואין הוא יכול לסטות מעיקרון זה, אחרת לא תהא אמונתו. תועיל לו והוא יוצא משעבוד האסלאם לחוסר האמונה, וזה מה שהמהדר - ירחם עליו - רצה להסביר.

- הסוגיה השנייה: יש המתווכחים עם סיפורו של אל-חיד ויציאתו מתורת משה - עליו השלום.

לסוגיה זו התייחס המהדר - ירחם ה' עליו - וכי יש שיתווכחו עם סיפור אל-חייד עם משה - עליו השלום - אשר הזכיר הקב"ה בסורת אל-כאחף, בו אל- חיד פעל בעובדות שמשה - עליו השלום - הפתיע והכחיש אותו, כגון פרץ את הספינה, הריגת הנער ובניית החומה. ואל-חייד ציין בו שלא עשה זאת אלא בפקודת ה'. הקב"ה, כך אמר: ולא עשיתי זאת בפקודתיאלכ"ב ל"בובשני הסחיות מחדית אבן עבאס - יהי רצון ה' בהם - אמר אלכיד למשה - עליו השלום -: "אני מודע לידע שאלוהים לימד אותי אין לך את זה, ואתה יודע שאלוהים לימד אותך שאין לי".

את הסיפור הזה מסיקים מי שחושבים שבין הקדושים מצויים המצדיקים את היציאה מהחוק הנבואי, וזוהי אמונה שקיימת בקרב הסופים הקיצוניים ודומיהם שמעלים את האימאמים שלהם ומגזימים בתכונותיהם.

נקודת הראיה: שאל-חיד יצא בעקבות מוסא עליו השלום, כך אמרו, כך גם האפוטרופוס שלו שהסתלק בעקבות מוחמד - עליו השלום והברכה -." ראה מג'מו אל-פתאווה מאת אבן תימיה

לתגובה למחאה זו יש כמה היבטים:

ראשית: משה – עליו השלום – נשלח אל בני ישראל, והוא לא נשלח אל החיד, כי לנביאים, כולל משה – עליו השלום – היה מסר מיוחד חוץ למוחמד – ה' יברך אותו. ותן לו שלום - שהמסר שלו הוא כללי. בחדית' של ג'ביר ישמח ה' עמו - אמר הנביא - יהי תפילות ה' ושלום עליו: הנביא נשלח אל עמו במיוחד, ו הוא נשלח לכל האנשים

שנית: מה שאל-חייד עשה לא היה מנוגד לחוק משה - עליו השלום - משה - עליו השלום - לא היה מודע לסיבות המתירות את אותן עובדות שאל-חייד עשה, ולכן כשהסבירו זאת ל לו, הוא הסכים עם זה.

שלישית: מה שאל-חייד עשה היה מבוסס על גילוי מה' הכל יכול ועל ציוויו, ולא רק דמיון או יג'תיהאד שהוא הצדיק הוא קידם את החוק הנבואי באשליות ואמונות טפלות, שבאמצעותן טען שהגיע לנקודה שבה הוא .'את עצמו וכו יכול להסתדר בלי לעקוב אחרי השליחים, כפי שחושבים כמה קדושים סופיים וחסידיהם, מכיוון שבני עמם מאמינים שקדושים אלו מוותרים על חובותיהם. שהגיעו לאלוקים, אז שום דבר אסור להם, וחלילה, והפולחן הוא רק לפשוטי העם שביניהם, לכן התירו הקדושים ניאוף ומעשי סדום ואיסורים בתואנה שלא יוקצה." ראה מג'מו אל-פתאווה מאת אבן תימיה עם עיבוד

רביעית: אבן תימיה - ירחם ה' עליו - אמר: "זה מוכח בחדית'ים אותנטיים: שהמשיח, ישוע, בן מרים: אם ירד מהשמיים, יפעל לפי חוק מוחמד בן עבדאללה - אלוהים יברך אותו ותן לו שלום -.

אם יש לעקוב אחריו - יהי רצון ושלום של אלוהים - ולנצח אחריו על אלה שמגיעים אליו בין הנביאים, אז מה עם אלה שפחות מהסראה מג'מו אל-פתאווה

החדית' של ג'אבר - יהי רצון אלוהים ממנו - ודברי הנביא - יהי רצון ושלום אלוהים - לעומר אבן אל-ח'טאב - יהי רצון אלוהים - הוצגו תוך זמן קצר.

בהסבירו את הסותר הזה, אמר שייח אל-איסלאם - ירחם ה' עליו: "מי שאינו מאמין שזהו שליח ה' לכל העולמות, וכי חובה על כל האנשים ללכת בעקבותיו, וכי מה דין זה מה שהוא עושה כדין, מה שאסור זה מה שהוא אוסר, והדת היא מה שקבע, אז הוא כופר כמו הצבועים האלה ודומיהם שמותר לסטות מדתו, דינו. והציות שלו, בין בכלל ובין בפרט, והם מאמינים, למרות זאת, שהם נמנים על שומרי האל הכול יכול, ושהיציאה מהשריעה של מחמד מוצדקת עבורם, וכל זה הוא הטעיה כוזבת.

הוא גם אמר: "מי שמעדיף את אחד השייח'ים על פני הנביא - יהי רצון אלוהים עליו השלום - או מאמין שמישהו יכול לעשות בלי ציות לשליח אלוהים - יהי רצון של אלוהים ושלום עליו - חוזר בתשובה. מוחמד , תפילת ה' ושלום עליו, היה כשם שהיה אל-חייד עם משה עליו השלום. מבקשים ממנו לחזור בתשובה, אז אם יחזור בתשובה, אחרת יפגע צווארו".

השייח' סאלח אל-פאוזאן - ישמרו ה' - אמר: "המבטל כולל את האומרים: השריעה היא רק לזמן העבר, אך לעת עתה השריעה אינה מתאימה לה כי היו. עסקאות והיו עניינים שאינם מכוסים על ידי השריעה, ומשמע שהשריעה מוגבלת אליהם והיא לא מאדם חכם ראוי לשבח, ולכן אין יש ספק באי אמון של. האומר מאמר זה." ראה ביאור המבטליסגם בין סתירות הדוקטרינה של האמונה, שהם מיד באמונת הלב, אפילו אם לא ידבר על זה, וגם אם לא יעשה מזה:

הכחשה או ספק בקיומו של אלוהים הכל יכול, או אמונה שלאלוהים הכל יכול יש שותף באדנותו, יהי רצון שהוא יתפאר ויתעלה.

הכחשה או ספק במסר של מוחמד, יהי רצון תפילות ה' עליו השלום, והכחשת כלליות המסר שלו וחותם הנבואה שלו, או הכחשת חלק ממה שסיפר השליח, תפילות ה' ושלום עליו. אותו או לערער עליו לאחר שהוכח.

האמונה שהשליח, יהי רצון ושלום אלוהים, הסתיר משהו שאלוהים הכל יכול גילה לו ושהוא נצטווה לתקשר אותו, או שהוא מסר אותו לחלק מהמוסלמים ללא אחרים.

הכחשה או ספק בכל אחד מחמשת עמודי האסלאם, ששת עמודי האמונה, גן עדן או גיהנום, שכר ועונש, ג'ין או מלאכים, או כל דבר שמוסכם עליו; כמו ישראא ואלמירג' ואחרים.

להכחיש משהו מהקוראן, או להאמין שיש לזה תוספת, או להאמין שלקוראן יש חוץ ופנימיות, ושהפנימיות שלו סותרת את החוץ שלו, ושהפנים הזה הוא ספציפי לחלק מאחרים.

אמונה בחוק שאינו האסלאם, אמונה בתקפותו עבור בני אדם, ופעולה על פיו ויישומו.

אמונה שהכופרים מקרב האתאיסטים, הפוליתאיסטים והכופרים אינם כופרים, או מפקפקים בבגידתם, או בנאמנותם אליהם על חשבון הדת.

אמונה שהכנסיות הן בתי האל, ושאלוהים הכל יכול מסוגד בהן, ומה שעושים היהודים והנוצרים זה סגידה לאלוהים, וציות לו, העליון, ולנביאיו ושליחיו, יהי ברכה ושלום עליהם.

הכחשת נחיצותו של דבר הידוע מהדת מכורח; כגון חמש התפילות היומיות, זקאט, צום, חג'ג' ואחרים.

אמונה שמה שמותר וידוע מהדת הוא בהכרח אסור; כגון מכירה ונישואין, או אמונה שטאבו ידוע של דת הוא בהכרח מותר; כגון רצח, ניאוף, ריבית, או מתן הזכות לצוות ולאסור מלבד אלוהים, הזכות להתיר ולאסור, הזכות לחוקק, או האמונה שמותר לבורר לפי חוק אלוהים, תהילה. להיות אליו.

הכחשת אחד משליחי האל הכול יכול בכל אחד מהעניינים שנקבעו מהם.

לטעון לנבואה, או להאמין למישהו שטוען זאת.

אמונה שחלק מהאנשים יכולים לסטות מהחוק האסלאמי, ושמותר לאדם לדבוק בדת שאינה האיסלאם.

האמונה שרוב החברים, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה מהם, כופרים או עשו חוסר מוסר לאחר מות הנביא, יברך אותו אלוהים ויעניק לו שלום.

קבלת חוסר אמון, נחישות לא להאמין, או השעיית חוסר אמון בעניין עתידי.

טז- מי שיושב עם המתעמקים בסימני ה' ודתו בהכחשה, בלעג ובצחוק, ומסתפק בזה ואינו מכחיש אותם.

מי שמפקפק בכופר של מי שעושה את פעולות התקפיר הברורות שהראיות לגביהן ברורות והאימאמים של אהלוס-סונה ואל-ג'מעה הסכימו עליהן.

וממי שקראו חילול הקודש במכשף המסווגים, ירחם הקב"ה, בסותר זה, ונראה שמשמעו דבריו שכוונתו לסעיף הראשון, שהיה על ידי שימוש בשדים.

סופר את הדרשה: מג'יד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד